

революції 1917 року набула практичних можливостей для своєї реалізації. Завдяки періоду відродження національної державності за часів 1917 р. є прикладом втілення в життя ідеї становлення незалежної самостійної України.

1. Захарчук А. Українська Центральна Рада: до питання державно-правового статусу та проблема періодизації. *Держава і право*. 2001. № 11. С. 63-67.
2. Українська Центральна Рада. Документи і матеріали : у 2 т. Т. 1. К. : Наук. думка, 1996.
3. Нова Рада. 1917. 25 берез.
4. Багатопартійна українська держава на початку ХХ ст. К., 1993.
5. Костів К. Конституційні акти відновленої Української держави 1917–1919 рр. і їхня політично–державна якість. Торонто, Канада, 1964. 186 с.
6. Українська Центральна Рада Документи і матеріали. В 2-х томах. / За ред. П. Толочко. К., 1996. Т.1. 587 с.

Легка Ю. В.

здобувач вищої освіти 1 курсу
юридичного факультету

Демичева А.В.

кандидат соціологічних наук, доцент,
доцент кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін,
Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ

ЦІННІСНІ ОРІЄНТАЦІЇ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

За даними Державної служби статистики України, станом на 1 січня 2018 року в Україні проживало близько 6,2 мільйона осіб віком від 10 до 24 років, не враховуючи осіб, які мешкали на окупованих територіях АР Крим та міста Севастополь (додатково 350 000 осіб згідно з даними на 1 січня 2014 року), та молодь меншин без громадянства, зокрема ромів, біженців та прохачів притулку [1]. Тобто молодь є достатньо вагомою групою у структурі українського соціуму. Сучасне українське суспільство потребує від молодих людей усвідомленого вибору свого життєвого шляху, особистісної відповідальності за зроблений вибір, незважаючи на невизначені умови завтрашнього дня, а це залежить від ціннісних орієнтацій молоді. Ця тема актуалізується тим, що молодь старшої вікової групи (25-35 років) опинилася в складних умовах наслідку різких змін та трансформацій українського соціуму. Зміни у формі власності, плюралізмі, формуванні демократичної системи та виборах влади призвели до формування в їх свідомості нової

системи цінностей. На початку двадцять першого століття свідомість кожного українського громадянина потерпіла «значних ударів» і зіткнулася з необхідністю обрати інший шлях. Це або повернення до патерналістської моделі, або рішучий крок до самостійного вибору майбутнього життя. Уже в 2006 році українська молодь зосередилася на різних типах самореалізації – прагненні до самореалізації у всіх сферах приватного життя, визнанні особистих якостей, акценті на розвитку власних здібностей та акценті на свободі (за дослідженням Л. Сокурянської) [2].

Спираючись на дані деяких досліджень окреслимо ціннісно-орієнтаційний портрет сучасної молоді.

Щодо сьогоденної ситуації, то згідно з дослідженням «Українська молодь-2019», проведеним GfK Ukraine основними пріоритетами в житті для більшості молоді є сімейне щастя (71,7%) та кар'єра (48,1%). Народження та виховання дітей залишається пріоритетною цінністю української молоді, а понад половини опитаних молодих людей хотіли б мати двох дітей (54,8% від усіх опитаних) [3].

У 2020 році велика кількість молодих людей заявила, що найголовніше – це їхнє власне здоров'я, матеріальний добробут та досягнення цілей; по-друге, одна третина молодих людей віддає пріоритет миру та спокою на українській землі, щоб досягти соціального статусу / кар'єри. По-третє, вірні друзі, народження та зростання дітей, пошук родичів та створення сім'ї, задоволення від життя, участь у кар'єрі, самовдосконалення та отримання вищої освіти. Адже саме в цьому молоді люди шукають захист від життєвих труднощів. Система цінностей у суспільстві, її характер та характеристики є своєрідними орієнтирами для формування світогляду, духовності молодих людей та прагнення оволодіти ними – це найважливіша умова здобуття молодими життєвого досвіду та соціалізації. У процесі того, як люди змінюються з покоління в покоління, цінності завжди існували та змінювалися, а також успадковували позитивний і негативний досвід своїх попередників. Ідеал молоді – комфорт, добробут, задоволення будь-якою ціною.

Незважаючи на пріоритет цінностей, пов'язаних із особистим життям, самореалізацією, для української молоді актуальним є цінності патріотизму. Так, у 2014/2015 рр. українська молодь виявила високу громадянську активність. Наприклад, у 2015 році участь хоча б в одному виді громадської діяльності брав кожен другий опитаний (54%), а кількість молодих людей, що були активними членами організацій громадянського суспільства становила 37,0 %, а третина молоді (36 %) мала досвід волонтерської роботи. Більшість молодих українців пишаються своїм громадянством (2016 р. – 78,5%). Водночас в опитуванні 2017 року 18,4% молоді виявили готовність захищати Україну зі зброєю в руках у разі мобілізації та 2,6% вже брали або беруть участь у військових діях. А в 2021 році відсоток збільшився [3]. Для молодого покоління питання гордості за країну є природнім: молодь не

відокремлює себе від незалежної України, вона є її частиною.

Отже, молодіжне середовище - це лабораторія, яка в змозі генерувати та перевіряти невідомі раніше цінності, поведінку, культурні норми та методи. На сучасному етапі постійних змін у соціальному житті особливе значення має спрямованість національної молодіжної політики на формування потреби у саморозвитку та самореалізації інтелекту молоді та створенні потенціалу. Усе це сприятиме розв'язанню багатьох молодіжних проблем сьогодні та проблем нашого суспільства в майбутньому, тому що життєві цінності молоді «сьогодення» визначатимуть спосіб життя «завтра».

1. Становище молоді в Україні у 2019 році. Аналітичний звіт, складений Робочою групою ООН у справах молоді. 2019. 80 с.

2. Сокурянська Л.Г. Ціннісні засади громадянської ідентифікації сучасного українського студентства. *Вісник Харківського національного університету ім. В.Н. Каразіна. 2010. №891: Соціологічні дослідження сучасного суспільства: методологія, теорія, методи.* Вип. 26. С. 116-122.

3. Ціннісні орієнтації сучасної української молоді: Щорічна доповідь Президенту України, Верховній Раді України про становище молоді в Україні (за підсумками 2019 року). Київ: Держ. ін-т сімейної та молодіжної політики. 2019. 200 с.

Лещенко А. С.

здобувач вищої освіти 1 курсу
юридичного факультету,

Левін О. Л.

кандидат історичних наук, доцент,
доцент кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін,
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ІСТОРІЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ: ВІД АТОМНОЇ ДО СУВЕРЕНІТЕТУ

Процес становлення та розвитку незалежності України є частиною процесу розвитку нашої держави, бо кінцевим результатом є утворення незалежної держави як гаранта політичної свободи народу.

Несприятливі історичні умови, в яких знаходилась Україна, стали причиною того, що в минулому в нас не склалося поняття індивідуальності нашої нації, як це мало місце у багатьох інших народів. Проте, в ті моменти, коли народне життя мало можливість самовизначитися, український народ усі шляхи для реалізації свого права на самовизначення й пошук його оптимальних форм.